

## כל כתבי פרק שישה עשר שבת

מפורת הש"ם

**תורה או רשות**  
 1. נמצעתם את מובחרם  
 שנבחרם און מובחרם  
 ואשרו רשותם תשרופן באש  
 ופושל לאלהים תנדען  
 ואבגדם את שום מן  
 והוקם קדשו בריבוי ב' כ'  
 2. ר' דב השבעי שבח כל  
 אלדר לא עשה כל  
 מלכחה אהה ברכ וברכ  
 עברך ואומרך ברכותך  
 נורא אשר בשער:  
 שמוטה כ ט

הגהות הב"ח

**גלוון השם**  
גמ' הרי זה לא ירוחין עי'  
מדה דז' כו ע"ב מוק' ד"ס  
אלה קמון: שם דמנח יודה  
עליזה. עי' גמלומם סדרן  
סימן :

**לעוזי רשיי**  
קרויישטייל [קרויישויל].  
מנורה.

**מוסך תומספה**

א. לאשנערוין דלא  
תוחישין להה שמתקבכים.  
טומס' פון מלְבָעֶן. ב. בעשיה  
שהוא דורך. טומס' קַלְבָּעֶן.  
ג. והכי תחיה תחם: עיר  
שהודא מונח יי' ה'תבל'ה.  
מנסלק את ה'תבל'ה הנר  
טומס' ר' נבי ג'ני אולבר בר  
אנבא קַרְמִין דרב' ייזון  
ככבה. וומ' קַלְבָּעֶן.  
ד. ג' ג'גורה. פומ' קַלְבָּעֶן.  
ה. ואתחא לאשנערוין  
שמורנו לטלטל אלם כתבה  
הגחלתה כתבה.  
ו. ס. כוון השבעת תקע'ה  
בחזרה הלה. כוון  
קַלְבָּעֶן. ז. כוון שאינו נזהר  
לטבוחה ולעיגול בונתה. וומ' קַלְבָּעֶן.  
ח. ס. כוון ממש וortho.  
טומס' קַלְבָּעֶן.

**רבינו הילא** (המשך)  
ויש מתר בבלם מליאן, מגן כל מחלוקת וככל  
כבר נגנני וכבר שחרש  
שהחרש שלחן חזק ואין  
מתקבון בואר. ואעפ' ש<sup>שאנו</sup> [שם] כראוי,  
כגון תני שר. ווי יוסט דשרי  
מדוריתת שם, ממש  
אדאמון כל המת שער עשייה  
ונוגמא שיר ביבן, שבתת  
ונוגמא נכו לאלה מתחלת  
הלא ואסורה. ואעפ' דתורת  
מלוכה) מדוריתת עשייה  
אוורה, מירן גודר ביבן  
איפלון ומוגמא מושם קיד' מוניה,  
אום בהלו כל מוניה, ווב  
שריתת ריל אויל ללבכרי. ווב  
איקאשין דרבנן אדרונם, חתם  
בברם חיקת השם צבאי  
לה גמי לח, והכא שרו  
תאי גמי ביבוי. ואוקשין עליה  
אי דיקטיר ומידוק הוּא

פוא דהמֶל כל"א. דשְׁלֵי נַעֲכּוֹת לִלְקָה צָעוֹר גַּדְיָה: גַּדְיָה  
! כִּי תָּמִי גוֹנוֹם כַּסְמָמְגַעַן לְמַמְסָה הַוְּדָאָה: מֵי אַמְּנָה. לִילְמָנוֹת  
דְּקַמְנִי נַמְמַנִּי וְעַזְבָּן מַמְוָה בְּכָל קְלָלָה נָלוּ נַמְלָדָס  
תְּקַפְעִים קְהֻמָּה: נִי. דָוֵק קְלֹוִישִׁי": לְאֵין נַפְלָה. דְּכַמְנוֹת  
מִבְּרוּד יוֹסֵף עַל סַטְבָּנָה סַתְמָה מִדְעָה:

חגון מניין גששיט. מונען צפיק  
לבדל שמקורו ולוקור נטפלת כל  
לנעלום: יונט עלייה. על כל צפוקם  
כן: כל' יופודה. לדמה דבר צחין  
ממקלון מקור: צפפק רישפה. ואכלם  
כמי סלומ ממכבז: לנגד פטוזה.  
וחעפ' צלום מנטצת ומגעער טהור:  
מלוי תעטעל דמלון דטס. קין דרכ'  
לטצעעל צלום מטייס וטל פסיק  
לייטס וטל' יומות קות: קין כל' כפער  
שיטין. מלך עטצוי מortho עפל  
חוק סוט ולוין מנטצבר. הילמה נלי'  
יומי נגרט צבוי עפי מייקל מדרכן:  
ולוי טימט האפוך מסfine. ומפני  
כליישם דבלי ר' יומי ומכםיס הומליך  
נכלי מלך מדחס כו': ול' יומי'  
דכרייטס. דמסמע נבאנס דפקען  
מודס לטול כפער צימין וכפער מנינס  
סוט דקפל: לדבאלקס קלהר לאו.  
לידלי כל' כלילס צרו נגרט צבוי  
מודרל טולן לדילכו נטי דטטילטו  
గרטס צבוי טודו לי' מיסת דכאי  
הפיילו גרטס ליכל: גודך עלי גמי.  
קמ"ד צקפתן צלי צלול ימתק מה  
ספס צמיס. הילמה נלכנן גרט ממוק  
לקרו ולר' יומי צלי: ודנדנד צלא  
ישפפק. להו' מומק ציליס:  
ופסדרה. דאכל גמי לטלארטס נכנן  
מיטס צלול ימתק סוט: אה' גמי  
סיפי דמי. לאגנן עליו: אה' גמי  
דמיאדק. צלול כינמו צו מיס יומתק  
סוי חילס: והו' דעל מיאדק. נצדרו:  
יעילוי ציס מיל. ולוינו מגני מלמלהוק:  
שיפוק ציס דטפס דיז. צלול גמי  
כמיין פיז דיז. וממשי בלחא: מכל  
מקוס קפיא. גמי נלכנן נמס להו:  
מללן דעל' יומי לו'. במתmiss וטל  
כמיג' גל' ילהה קץ ערומות דבר דביסים  
כו': הלא אה' חילא גמי פלי' גמי.  
למודס ר' יומי לדיליך נכלוך עליו עליו  
וטל' סגוי ליס נלמוני ליזו עליו  
ליילמה מיטטלי וטקליל ליס ניליס:  
טביבה

בכלים ריקניין ובמלאים שאין דרכן להשתבר  
מן להשתבר כל' מהכות וכלי כפר שיחין וכלי  
להשתבר שר' יוסי אומר אף כל' כפר שיחין  
ו להשתבר ורמי דרבנן אדרבען ורמי דרבי יוסי  
שהיה שם כחוב לו על בשרו הרוי זה לא ורחות ולא  
הטינופת ינודמנה לו טבילה של מצוה כורך  
בי יוסי אומר לעולם יוד וטובל בדרכו ובלבך  
נדאמר קרא יאבדתם את שם מן המקומ ההורא  
ונעשה הוא דאסור גרמא שרי איז הכה נמי<sup>ו</sup>  
אקה עשייה הוא דאסור גרמא שרי מתק שארם  
לה אתי לבבוי איז הכה קשא דרבנן אדרבען ומה  
ו שרי הכה לא כל' שכן והסברא הא נמי היכי רמי<sup>ו</sup>  
אי לא מיהדק עילוי ביה מיא חיציצה תיפוק ליה  
חרם והודיע הרבש והחלב יבשין החוץין לחום אין  
לא אמר רבא בר רב שלאי היינו טעמיחו דרבנן  
ו השם ערום מכל' דרי סבר מותר לעמוד בפניהם  
זיה לרבען נמי דמנח דידה עיליה יומני רמשתלי<sup>ו</sup>  
ראייא גמי ה"ג ה"ב"ע לאחוריו אגמי רבנן סבר

**נְגַמֵּן** ביבוי מי אמרד. ו**הַתָּבִעַת** סל קטני מתני' בין מליחת צין יקנישס ומוליא נצומח ליכו טפי צמאנלאס מבדיקינס הי' לנו **כְּמַיִיִּה** זדרלען לאנטכטעל'ו ו**וַיְהִי** דם"ר דמייליז צטליטס סלהן דרכן לאנטכטעל' **וּמְמַל'** לדל גולדען טמו כלע זדרלען לאנטכטעל':

## **מנען את הטבלא והוא נופלת**

**ודודה אמר רבה בר'.** וְהַמִּלְמָדָה נִתְּנָהָה לְפִנֵּי בְּרִית מִקָּדְשָׁה  
וְהַמִּלְמָדָה נִתְּנָהָה לְפִנֵּי בְּרִית מִקָּדְשָׁה  
בְּרִית מִקָּדְשָׁה לְמִתְּחַלְּפָה וְהַמִּלְמָדָה נִתְּנָהָה לְבִנְיָה  
וְהַמִּלְמָדָה נִתְּנָהָה לְמִתְּחַלְּפָה וְהַמִּלְמָדָה נִתְּנָהָה לְבִנְיָה  
**א' חכ' קשה דרבנן אדרבנן.** גָּלוּחוּ סְכִי טֹהָר קְטֻלָּה לְדִבְנָן  
הַלְּבָצָן הָלֶן מִסּוֹס דְּקַעֲטָמָן פְּלִין  
מִכ' קְהֻמָּה לְיִקְרָא :

יכוח, אבל גם בעילמא רשות. אמר בר הירוב האור שמואל פותח אדים דלט כנדר המודורה בשבת ואינו יחש, ואע"פ שהרהור מלבה את האש. ליט' עליה אבוי דריש בלה' המכברת את האש. ואירוח שאנין מצחיה היה, והוא שמנך ומשובחה לא פלייג'אדאס', יפלימ' ברורה מזיהו, מר סבר גדורין רוחה כבז'הו רוח אוניאן מזיהו, ומר סבר לא גזרון, והיליבאכ' באבי. קרארין במאור דרכינן צאן לורי' ביזוק' מלבה אוןין בלבבו כדי לבלבנה פטורו. ואוקשין אמא פטור. להו כי זורה ורוח מס'ינען. אמרנן דב מהה תעמי', סטמן בר' ברוש', אמר אבוי בונן לרב' אוניאן בר' אוניאן מאה' מאיר. בר' אויר אוניאן בר' אוניאן מאיר. לב' נאכ' בר' אוניאן בר' אוניאן מאיר. רב אש' דערין אוניאן בר' אוניאן מאיר. אמר אלט' קולעלאן בר' אוניאן בר' אוניאן מאיר. האיל דראט' אוניאן בר' אוניאן מאיר. האיל דראט' אוניאן בר' אוניאן מאיר. רשות. ס"מ דערין דושייא אויראה אפללו לרוח מצחיה פלניין כי לאט' מאלט' מוחשת אסורה הדרין לאלאט' מהשנת' אוניאן בר' אוניאן מאיר. טר' דערין דושייא אויראה אפללו לרוח מצחיה פלניין כי לאט' מאלט' מוחשת אסורה הדרין לאלאט' מהשנת' אוניאן בר' אוניאן מאיר.

רביינו חננאל

ר' יוסי אמר טבלה בדמנה מצחא, ואתייא מצחא זו והדרה לנשא בער בער פבי השם טבאל דלא דלא, ורבנן שכרי טבילה בדמנה לא מזוהה לתקון האחדות. ואקסשין אידי יוסי סיט טבילה בדמנה מצחא, והתנו בטל ריר ומולן להוים בטל, ר' יוסי אמר מן הנחמה והמעלה אידי כבצ'ל. ואוקינא כבצ'ל לטבול. בלאו, ר' יוסי אמר אליל ה' מה נחמה מפקי לדוחו, מפקי כט' דרבנן זומחויה לה' להמליטבל בטל. ואוקינא כבצ'ל נחש ליטובן. דסבורי בגין איגע ציצ'ל לה' טבילה בדמנה כבצ'ל, ווי' יוסי סבר טבילה בדמנה מה נחמה מצחא. וה' ר' יוסי אמר ה' הוודה ברבדנן ברורה בטל הפלול בענין טומאה, ר' יוסי אמר ברכ' דסבורי טבילה באחרונה דסבורי טבילה בדמנה אל מצחא דה, וזה רבי יוסי והוא אמר כבצ'ל בעמאנא ששבת מים יאנא כבצ'ל עלי' דטבילה בדמנה מצחא פאי, ומגבורת ברוך הוא ר' יוסי אמר ה' הפורים דה' ואיך אחריתו ה' הוודה ר' יוסי אמר כבצ'ל הענין מה הוא כלו כשר לטבילה, דאלמא כר' בטל בדמנה נצחה' היא. אמר ר' יוסי בטל קולה והתוiro למור כל הכלבה. נגיד ר' יוסי אמר לבותה אין אומרים לו בכח אבל תבכה, אלא מניחוןתו ואין אומרים לו כה, וגם אין מוניכין אותו לטבילה. אבל קע' הנושא ליעיה נגיד כבצ'ל.

(ג) כ"ל מילא חמת.  
 (ד) לפניו בגמ' ליטול נק' מהיקימתו חולין כוונתו לאקונוגיה  
 (ה) בראבורה ורשות

**חַבָּר נְסָתָר** ר' יוסי אומר מן המנחה ולמעלה אינו צරיך לטבבו  
וכן גילמת רכש וכו' ות' ה' גן גן גם' היינו יכול נזון דהפי  
ממן בסכרי טבילה זומנה לנו מוס' צרי נטול לדמסחע כסוף  
מלך יומם (פרק נ' פ':) לפירך ליב דהמר מפלם מעלה פונימת עלי

ה ו מהדרין ו ר יוסי מצوها ולא מהדרין ממנה מצوها <sup>ו</sup> והתニア המצוועת בעל נדה נדה וולדת טבלתן ווהולך כל היום כולל ולמעלה אינו צרך יהודה היא דאמר מתני' <sup>ז</sup> נכרי שבא לבן קטן שבא לכבות שביתתו עליהן גמ' ירו לומר כל המכבה ייע ליה נכרי שבא לבבנה ואל תכבה מפני בה הוא לא אמרין ומפדר אמרין ליה לא אמרין ליה וכל מי לא אמרין ליה מעינה ת ר מעשה של יוסף בן סימאי ייסטרא של ציפורני פום של מלך היה השבת ונעשה לו גו לערב שניגר לכל זאת מינה <sup>ט</sup> קטן אוכל להפרישו אמר רבינו שנינו נכרי שבא כבנה ואל חכבה אין שומעין לו מפני זאת מינה <sup>ט</sup> קטן אוכל לדעת אבי דכוotta דעתה דישראל מי דנפשיה עבדו על גבי הור בשיל צואאה של קטן ועל ר יהודה מעשה בא בערב ואמר ברוחשנוי איקלעו לבי אבן דמן רב ירמיה בר אבא אשר

טבילה בזמנה לאו טבילה בזמנה  
סבר טבילה בזמנה וסביר ר' יוסי טבילה בזמנה  
חווב והובה המצויע ומما מות טבלתון בירן  
בלילה בעל קרי טובל ליטוב ר' יוסי בזמנך  
לטבול היהא ר' יוסי בזמנך  
דוחה טבילה באחרונה לבבות אין אמרים לו  
שאין שביתתו עליהן אין שומעין לו מפני ע"ז א"ר אמי בדילקה הה מבוגר נימא מלה  
לבבות אין אמרים לו  
שאין שביתתו עליהן להה הא כל המכבה אומה טיפה אל הכביר  
המכבה אינו מפסיד אלא מהא ליבא למשיח ונפלחה דלקה בחציו  
בשיכון ובאו אנשי לבבות מפני כבורה ולא הניחן מפני שםם וכבר  
נס וירדו גשמי שאפטרו ונפלחה דלקה סליחת וחמשים וכשהשמעו חק  
תיה צורך לך שה לבבות אין אמרים אבל קצתן שבא לבבות  
שביתתו עליהן שכך נבלות ב"ד מצווין על יוחנן בקמן העושה  
גבוי נכרי דקה עביר שרי נכרי לדעתו מהתני' ט' בוכפין קערו שלא תאהו בקורה וכו'  
עקרב שלא תישך א' לפניהם רבן יוחנן בן ז' ואלו מהחאתה גמ' רב אבא ורב חנן בר רבא נשקייה לרבי יהודה

טזינֶה זומנה מְגֹוָה  
 (בג): גַּוּ מְגֹוָה. וְהִ  
 וְלִמְמָד' לְגַוּ מְגֹוָה קָ  
 נְחַלָּעַ עֲזַלְלָה צְהַלְלָה  
 (ג) טְרֵילָה פְּרֵילָה (ד) צְרֵנָה צְרֵנָה

המי' נציגים נמיינוך צלי' קמס ע"כ גודלنمو דוקה נס' עונסן דסק' נמקה נמקה מפלצת נטענה מטוס דקס' מיניק מסוכן סוקה הילן מלך וחת' טענה נס' ציון הילן נגן צמיס הוי צלט' צויס': כל' דעמתה צלי' נמה ייס' גמייני קיפת' מון נירק' נמותה: הילג מאכלע נילג' נטבטע מיאיה. לדקה' ממיתין נלו' כוֹלָה דוקה הילג' לדח' מיעי'סו' דוקה' הוי ריכת' הוי סיפת' ומונת' הילק' למ' סקיה' ול' ידען' כי מיעי'סו' דוקה' דונגמל' מיעיס': גוטעליה. צלט'ון: הפטורופס. ממונס' על'

**ממון:** שימוש מינה קען או כל ניילוט כים דין מלוון נספחים. ותקשי נל' יומנו<sup>ט</sup> דהמג' ב'ג'מוֹת (ק' ק'). נרכש צר' כר' חנה דמליכתו ניש מפקחות כל ציט' הגדלות בדרכיס צבאת דבר טלי ומוליה ליט'וּי'וּ קחט' דמי' מוכמי' לא' נמי' לי' לו': על' דעט א'ג'ו'. קען צידע לא'צ'הן ס'א'כ'וי זס' נומ' נל'צ'ו' וועצה' צט'בו': נער'י' גודעטס דיפטה' צ'וו'. וטפלו' יודע' צונט' נו' ליט'ה'ל קומ' פאנט' עט'ו' מוכמי'ן צ'ו'דע' צ'ל'ם יפ'ס' פ'ס' מ'ת'ג'ן' כופין' קער'ה. צל' מלך: על' ג'אי' נער'. וצ'נ'ל' צ'ל' ניכ'ה. וט'ע'פ' צונט' כל' נרכ'ה קול'ה שט'ה'ג' ניט'ל' צ'צ'ת' ס'ה' ק'ות'ב'ין מינה' (נעל' דף מג'), נל'צ'י' יונק' דהמג' חן' קלי' ייט'ל' קיגיט'ן וט'ינ'יך צ'ל'ץ' נק'מו': מעטה' צ'ה' כ'פ'יה' קלי' על' עקר'ז'ן: געד'ז'ן' מוקס': צו'אנ'י' נו' מחתט'ס'. כיוון לדל' פ'ה עקל'צ'ן לך' חט'ל'ו' הי' יודע' הס' חי'ז' מס'ו' זיל'ה הס' נלו' וומוזענ'י' נומל' ח'יז' מעת'ה ס'ו':



פ א מיי פ' יג מסלכים  
 מלהקן קרכוב פלי' סמג נוין קלם טור צו'ע'ו  
 ייז' קדרון קידר טרף טרף ספין : 3  
 וסמן בול טרף : 4  
 פא פא פ' יי' פ' יט מסלכים  
 זכין לאלת צ' ג סמג  
 לאנו סה טוט'ע'ו הוי' ספין  
 ייש טרף טרף ספין : 5  
 פב פב פ' יט ומוג סס  
 טוט'ע'ו הוי' ספין : 6  
 זכין לאלת צ' ג סמג  
 פג ה ו מיי פ' יט מאל  
 זכין לאלת צ' ג סמג סס  
 טוט'ע'ו הוי' ספין זכין  
 טוט'ע'ו הוי' ספין זכין  
 פד ז מיי פ' יט סס סל'ע  
 וסמן סס טור צו'ע'ו  
 פה ח מיי פ' יט סס נא' זכין  
 סס טוט'ע'ו הוי' ספין : 7  
 זכין לאלת צ' ג סמג  
 פז ט מיי סס לאלת צ' ג סמג  
 סס טוט'ע'ו סס ספין  
 רעו טרף טרף : 8

תוספות

**אמר ליה** כאן שְׁלֵמָה בַּת אַבְנָן. **כי** סִסְתֶּן גְּדוֹלָה<sup>א</sup> **חו** קְנֻנִים  
לְמַיִם נְסָס **ולְמַיִם** מִדְקָרִים כְּמוֹ שְׂפִילָטָמי נְגַלָּל (ק"ז, נ"א):<sup>ב</sup>  
**משתמש** יְשָׁרָאֵל לְאַוְרָה. וְלֹגְוִילִין סִמְחָה לְלִילָק כְּדָגְלוּלִין  
צְפָק' לְבַנְתָּה (ק"ז, ג'). פְּלִיטָה סִנוּכְלִין סִמְחָה יְעַלָּה  
יִמְלּוּךְ וּזְמַקְזָן צְבוּן סִמְחָה יְקָחָוט  
מִסּוֹס לְסִמְחָטוֹת וְתִלְיָהָה כָּס קְלִיסָה  
נְעַשְׂתָּה וְלֹאֶסֶת נְאָוֹת הַלְמִילָהָה נְפִי סְפָן  
לְצִיר הַמִּלְנָה הַבָּנָה בְּכָל קְיִי דְּסַכְתָּה לְעַנְנָה  
קְלִין נְעַשְׂתָּה כָּל כָּךְ וְתוֹךְ מְלָס נְאָוֹת  
הַלְמִילִין: וְאָם בְּשִׁבְיַי יְשָׁרָאֵל אָסָור.  
נְרִלָּה דְּלִמְכוֹר נְכָל יְסָרְלָמָן דְּלִוּקָה צְמַחָן  
נְמַחְסָס לְבָנָן הַמְּרָגָן צְפָקָן צְכָל  
מְעַלְמִין (עַיְינָן ד"ג, מ'). וְתָהָן מְדִין  
(צִיָּה ד"ג, נ"ה). סְכָה צְבָנִי יְסָרְלָמָן וְזָ  
מוֹמָר לְיַסְלָמָן הַמָּר הַבָּנָה צְיָוְלָה  
דְּרוּיִימָה כִּי אֲסָמָה גָּמָן וְתָהָן גַּג  
הַמְּמַכְּלָן צְבָתָה צְבָוגָה יְהָלָמָבָן הַמָּס גַּת  
חַיְיִתְיָן לְיִסְלָמָה לְהָיָה מְלָכָל דְּלִמְמָה תְּמִי  
צְבָעִי צְמַזְעִי דְּלָמָה חַיְמָה לְיִקְוָרָל

**פִּילָּס לְבִינוֹ סְמִינָן שָׁזָקָן:**  
**מַשְׁקָה אַחֲרֵיו יִשְׂרָאֵל וְאֶם בְּשָׁבֵיל**

**אמר לך כאותן של במתה מושתמש ישראלי זעיר נפק'ך**

אל כאותן של בית אביך ואמר ר'ABA בר מהנה אמר ר' חנינה קדונות של בית רבי מותר לטלטלן בשחתת אל ר' וירא בוניטלון באדם אחד או בשני בני אדם אל כאותן של בית אביך ואמר ר'ABA בר מהנה החתו להם ר' חנינה לבית רבי לשותות יי' בקדונות של נכרי י' בחותם אחד ולא ידענא אי משומם דסביר לה כר' אליעזר אי משומם אמרתא דבי נשיאה: מותג'ן' נכרי שהדרlik אה הנר משמש לארו שוואל ואם בשביל ישראל אל אסור מילא מים להשחות בהמתו משקה אחריו ישראל ואם בשビル ישראל אסור עשה נכרי כבש לירד בו יורד אחריו ישראל ואם בשビル ישראל ATI אסור מעשה רבנן גמליאל וokaneeshehו באין בספינה ועשה נכרי כבש לירד בו יורד בו ר'ג' וokaneeshehו: גמ' וצרא ראי אשמעין ר' משומם דור לאחד נהר למאה אבל מים לעגנו דילמא ATI לאופשי בשビル ישראל וכבש ל' מעשה דרבנן גמליאל וokaneeshehו קמ' ל' ת' ר' נכרי שליקט עשבים מאכלו אחריו ישראל ואם בשビル ישראל ATI אסור מילא מים להשחות בהמתו משקה אחריו ישראל ואם בשビル ישראל ATI אסור יבר' א שאין מכירו אבל מכירו ATI איני וואמר רב הונא אמר רבי חנינה ימעמיד אדם בהמתו על גבי עשבים בשחתת אבל לא על גבי מוקצה בשחתת ידקאים לה באפה ואולא היא ואכללה אמר מיר בד' שאין מכירו אבל מכירו ATI הא רבנן גמליאל מכירו היה אמר ABI שליא בפינוי היה ר' רבא אמר י' אפי' תימא בפינוי ר' ר' לאחד נר למאה מיתיבי ATI אמר להן גמליאל הויל ושליא בפינוי שעשו נרד בו AIMIA הויל ועשה נרד בו תא שמע עיר ישראלי ונכרים דרין בתוכה והיתה בה מרוחץ המרחצת בשחתת אם רוב נכרים מותר לחזין בה מיד אם רוב ישראלי ימתין בכדי שיחמו חמוץ התם כי מחמיyi אדעתא דרובה מחמיyi תא שמע נר הדליך במיסבה אם רוב נכרים מותר להשתמש לאורה אם רוב ישראלי ATI אסור מחיצה על מחיצה אסור התם נמי כי מדליך אריהה.

**רב נסים גאון**  
 א' משם דרש רב' כר'  
 אליעזר דח' מאלו'ויאן  
 מומרא ר' אליעזר מבס'  
 ע"ז מן מגמידין בהמה זו  
 ר' הונגן אחד לוליק  
 ואחר שבר בית כו', ר' ינאי  
 אליעזר מתיר מדריך רב' פיליג'י  
 אמרו אמרו מדריך רב' פיליג'י  
 רבנן לבוןليلיה דר' אליעזר  
 ובפרק  
 והשוכר את הפלולין (שם פר' ז)  
 אמרו אמרו מהארק קיריאת  
 מל' ר' יונתן לר' דבש' וג' ווותה  
 דדר' אליעזר לא יוציא  
 לדופא.  
**סליק** רק ב כתבי  
 קורוש

**רביינו חננאל**  
אמר ליה כאוון כל בת  
אברך. שם דבשלא בידיו  
אתה אשוי, נטול מה כל דבר  
אל קדושתך הי' ברוחך  
איששתא. והדר ר' חנניא  
לשלשותין זו הב' בקדושתך  
של בכורך בחומרך צחאת,  
לאלו ר' חנניא או שדרם סדרב  
ה' כל' כיר' כל' גלעדייר או שם  
שאימחה דמי נישאה. נגיד  
שאילוקין יורי לילוקט שעקבים מאכלל  
או שאל' ואחריו ישאל' ואם בשובל  
ישראל' ור' יונאי. וכן לילא'  
מום של השותה המהו וכו'.  
בדרא' בגו' שאנו מכיר  
בקבל אם בכוון אס' או א'  
שמען עיר של שאל' וגווים  
**דרון כר'**  
**תתרון עילן כל בת**  
ברבורי